Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (třetího senátu)

19. listopadu 2025*

„Ochranná známka Evropské unie – Řízení o zrušení – Obrazová ochranná známka Evropské unie Làv – Článek 18 odst. 1 a čl. 58 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) 2017/1001 – Důkaz o řádném užívání – Posouzení důkazů – Nepřiměřené nebo nadměrné důkazní břemeno – Zásada řádné správy – Článek 41 Listiny základních práv“

Ve věci T-563/24,

Gürok Turizm ve Madencilik AŞ, se sídlem v Kütahya (Turecko), zástupci: J. Erdozain López, J. Vicente Martínez a M. López Camba, advokáti,

žalobkyně,

proti

Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), zástupci: D. Stojanova-Valčanova, jako zmocněnkyně,

žalovanému,

přičemž další účastnicí řízení před odvolacím senátem EUIPO byla

Olav GmbH, se sídlem v Kolíně nad Rýnem (Německo),

TRIBUNÁL (třetí senát),

během porad ve složení: P. Škvařilová-Pelzl (zpravodajka), předsedkyně, I. Nõmm a D. Kukovec, soudci,

za soudní kancelář: J. Čuboň, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

po jednání konaném dne 7. července 2025,

vydává tento

* Jednací jazyk: angličtina.

Rozsudek

1 Žalobou podanou na základě článku 263 SFEU se žalobkyně, společnost Gürok Turizm ve Madencilik AŞ, domáhá zrušení rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 22. srpna 2024 (věc R 214/2024-4) (dále jen „napadené rozhodnutí“).

Skutečnosti předcházející sporu

2 Žalobkyně je vlastníkem ochranné známky Evropské unie č. 011224821, zapsané dne 7. března 2013 na základě přihlášky, kterou dne 28. září 2012 podala společnost Gürallar YAPI Malzemeleri Ve Kimya Sanayii Anonim Sirketi, její právní předchůdkyně, pro následující obrazové označení:

3 Výrobky a služby, na které se vztahuje ochranná známka uvedená v bodě 2 výše, náležely do tříd 8, 11, 19, 21, 35, 37 a 39 ve smyslu Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu ochranných známek ze dne 15. června 1957 ve znění změn a doplňků a pro každou z těchto tříd odpovídaly následujícímu popisu:

– třída 8: „Nářadí a nástroje s ručním pohonem; nože, vidličky a lžíce; sečné zbraně; břitvy; stolní příbory vyrobené ze vzácných kovů nebo postříbřeného nebo pozlaceného kovu, jmenovitě nože, lžíce a vidličky; neelektrické kráječe na vejce nebo sýr, neelektrické kráječe na pizzu, neelektrické loupače ovoce a zeleniny“;

– třída 11: „Přístroje pro osvětlení, topení, výrobu páry, pro vaření, přístroje chladicí, pro sušení, ventilaci, rozvod vody a sanitární zařízení; koupací vany, bidety, koupelnové armatury, sprchové kouty, pisoáry (sanitární instalace), splachovací záchody, přenosné toalety; záchodové mísy, dřezy“;

– třída 19: „Stavební materiály nekovové; neohebné trubky nekovové pro stavebnictví; asfalt, smůla; přenosné konstrukce nekovové; nekovové pomníky; tvarované stavební, konstrukční a silniční konstrukční materiály vyrobené z betonu, sádry, hlíny, jílu, písku, přírodního kamene, umělého kamene, dřevěných, plastových nebo syntetických materiálů; budovy, žerdi, bariéry, závory; přírodní nebo syntetické nekovové povrchové nátěry pro stavební účely ve formě desek nebo pásů (tepelně přilnavých); skleněné bloky pro budovy, skleněné stavební prvky, skleněné dlaždice, glazurovaní, skleněné desky pro stavební účely“;

– třída 21: „Pomůcky a nádoby pro domácnost a kuchyň; hřebeny a mycí houby; kartáče (s výjimkou štětců); materiály pro výrobu kartáčů; čisticí potřeby; drátky na čištění parket; sklo surové nebo opracované (s výjimkou stavebního skla); sklo, porcelán a majolika neobsažené v jiných třídách; nádobí, nádobky, schránky na pečivo, skleničky, šálky, tácy, kalíšky na vajíčka, kávové šálky, pánve, karafy, formy na koláče, konvice na čaj, stolní nádobí (nikoli nože, vidličky

a lžíce) vyrobené ze skla a porcelánu, jmenovitě mísy, poháry, talíře, solničky a pepřenky, omáčníky, amfory a vázy; sošky, sochy a umělecké předměty ze skla a porcelánu“;

– třída 35: „Propagační činnost, reklama; pomoc při řízení obchodní činnosti; obchodní administrativa; kancelářské práce; sjednocení různého nářadí a náčiní s ručním pohonem, přístrojů pro osvětlení, topení, výrobu páry, pro vaření, přístrojů chladicích, pro sušení, ventilaci, rozvod vody a sanitárních zařízení, stavebních materiálů, nekovových pevných potrubí pro stavebnictví, nekovových přemístitelných budov, památníků, nekovových, náčiní a nádob pro domácnost nebo kuchyň, skla, porcelánu a majoliky (s výjimkou jejich dopravy), aby si zákazníci mohli toto zboží pohodlně prohlédnout a koupit; všechny výše uvedené služby mohou být poskytovány maloobchodními prodejnami, velkoobchodními prodejnami, prostřednictvím zásilkových katalogů nebo pomocí elektronických médií, například prostřednictvím webových stránek nebo televizních nákupních programů“;

– třída 37: „Stavebnictví; opravy; instalační služby; stavební služby; stavebnictví, opravy a restaurování“;

– třída 39: „Doprava; balení a skladování zboží; organizování cest; služby agentur pro zprostředkování dopravy ve formě zprostředkování výletů pro turisty, služby agentur pro zprostředkování nákladní dopravy ve formě makléřství nákladu, služby lodních agentur ve formě nákladní lodní dopravy, služby turistických kanceláří ve formě služeb turistických agentur a turistických průvodců, rezervace a objednávky dopravy, cest a jízdenek a letenek, služby organizování zájezdů“.

4 Dne 8. prosince 2022 podala společnost Olav GmbH, další účastnice řízení před odvolacím senátem, návrh na zrušení ochranné známky uvedené v bodě 2 výše pro všechny výrobky a služby, pro které byla uvedená ochranná známka zapsána, na základě čl. 58 odst. 1 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 ze dne 14. června 2017 o ochranné známce Evropské unie (Úř. věst. 2017, L 154, s. 1) z důvodu, že tato ochranná známka nebyla řádně užívána po nepřerušené období pěti let.

5 Rozhodnutím ze dne 28. listopadu 2023 zrušovací oddělení návrhu částečně vyhovělo a zpochybněnou ochrannou známku zrušilo pro všechny výrobky uvedené v bodě 3 výše, s výjimkou „nádob pro domácnost a kuchyň; skla neobsaženého v jiných třídách; nádobí, nádobek, schránek na pečivo, skleniček, šálků, kávových šálků, karaf, stolního nádobí (nikoli nožů, vidliček a lžic) vyrobeného ze skla, jmenovitě mís, pohárů, talířů a amfor“ náležejících do třídy 21.

6 Dne 28. ledna 2024 podala společnost Olav GmbH k EUIPO proti rozhodnutí zrušovacího oddělení odvolání na základě článků 66 až 71 nařízení 2017/1001 v rozsahu, v němž zpochybněná ochranná známka nebyla zrušena pro výrobky uvedené v bodě 5 výše.

7 Napadeným rozhodnutím odvolací senát rozhodnutí zrušovacího oddělení zrušil, když měl v podstatě za to, že důkazy předložené žalobkyní nedosahují požadované prahové hodnoty důkazní síly umožňující prokázat rozsah užívání zpochybněné ochranné známky a že to, že žalobkyně nepředložila dodatečná vysvětlení a křížové odkazy, brání tomu, aby uvedené důkazy mohly být považovány za důkazy, které jsou pádné, objektivní a dostatečné.

Návrhová žádání účastníků řízení

8 Žalobkyně v podstatě navrhuje, aby Tribunál:

– zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž vyhovělo návrhu na zrušení pro všechny výrobky náležející do třídy 21, na které se vztahuje zpochybněná ochranná známka;

– uložil EUIPO náhradu nákladů řízení;

– uložil společnosti Olav GmbH náhradu nákladů řízení.

9 EUIPO navrhuje, aby Tribunál zrušil napadené rozhodnutí.

10 Na jednání žalobkyně svá návrhová žádání doplnila, když podpůrně navrhla, aby Tribunál napadené rozhodnutí změnil.

11 Kromě toho žalobkyně na jednání prohlásila, že bere zpět bod návrhových žádání směřující k tomu, aby byla společnosti Olav GmbH uložena náhrada nákladů řízení, jelikož posledně uvedená společnost nebyla účastnicí řízení před Tribunálem, což bylo zaznamenáno do protokolu z jednání.

Právní otázky

K přípustnosti některých bodů návrhových žádání

K přípustnosti bodu návrhových žádání žalobkyně směřujícího ke změně napadeného rozhodnutí

12 Na jednání žalobkyně uplatnila u Tribunálu dodatečný bod návrhových žádání směřující podpůrně ke změně napadeného rozhodnutí. Žalobkyně v podstatě navrhuje, aby Tribunál podobně jako zrušovací oddělení konstatoval, že zpochybněná ochranná známka byla na základě důkazů předložených ve fázi před zahájením soudního řízení řádně užívána.

13 Podle článku 21 statutu Soudního dvora Evropské unie, použitelného na řízení před Tribunálem v souladu s čl. 53 prvním pododstavcem téhož statutu, jakož i podle článku 76 jednacího řádu Tribunálu musí žaloba zejména uvádět předmět sporu a obsahovat návrhové žádání žalobce. Návrhová žádání musí být vyjádřena přesně a jednoznačně, protože jinak by byl Tribunál vystaven riziku, že rozhodne o návrhovém žádání jen částečně nebo rozhodne *ultra petitum*, a hrozilo by porušení práv žalovaného [v tomto smyslu a obdobně viz rozsudek ze dne 21. října 2015, Petco Animal Supplies Stores v. OHIM – Gutiérrez Ariza (PETCO), T-664/13, EU:T:2015:791, bod 24 a citovaná judikatura]. Kromě toho nová návrhová žádání předložená poprvé až na jednání nemohou být přijata, neboť jinak by byl žalovaný zbaven možnosti připravit si svou odpověď, a došlo by tak k porušení práva se v řízení účinně bránit (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 17. března 2005, Komise v. AMI Semiconductor Belgium a další, C-294/02, EU:C:2005:172, bod 75, a ze dne 15. září 2021, ADR Center v. Komise, T-364/15, nezveřejněný, EU:T:2021:593, bod 65 a citovaná judikatura).

14 Zohledněno tudíž může být pouze návrhové žádání uvedené v návrhu na zahájení řízení a opodstatněnost žaloby musí být přezkoumána pouze s ohledem na návrhové žádání obsažené v návrhu na zahájení řízení. Článek 84 odst. 1 jednacího řádu umožňuje předkládání nových důvodů za podmínky, že se tyto nové důvody zakládají na právních a skutkových okolnostech, které vyšly najevo v průběhu řízení. Z judikatury vyplývá, že se touto podmínkou řídí *a fortiori* jakákoli změna návrhového žádání a v případě, že nebyly uplatněny právní a skutkové okolnosti, které vyšly najevo v průběhu písemné části řízení, může být zohledněno pouze návrhové žádání uvedené v žalobě (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 21. října 2015, PETCO, T-664/13, EU:T:2015:791, bod 25 a citovaná judikatura).

15 V projednávané věci se přitom návrh na změnu napadeného rozhodnutí nezakládá na žádné nové okolnosti ve smyslu čl. 84 odst. 1 jednacího řádu, takže i za předpokladu, že by žalobkyně chtěla upravit svá návrhová žádání na jednání, nelze takovou změnu připustit vzhledem k tomu, že nebyly uplatněny žádné nové právní a skutkové okolnosti, které by vyšly najevo v průběhu řízení.

16 Z toho vyplývá, že bod návrhových žádání žalobkyně směřující podpůrně ke změně napadeného rozhodnutí, předložený poprvé před Tribunálem až na jednání, je nepřípustný.

K přípustnosti bodu návrhových žádání, kterým se EUIPO připojuje k návrhovým žádáním žalobkyně

17 V jediném bodě návrhových žádání se EUIPO připojuje k návrhovým žádáním žalobkyně znějícím na zrušení napadeného rozhodnutí.

18 Ačkoliv EUIPO není aktivně legitimován k podání žaloby proti rozhodnutí odvolacího senátu, nelze po něm naproti tomu požadovat, aby systematicky hájil každé napadené rozhodnutí odvolacího senátu, nebo aby povinně navrhoval, že každá žaloba proti takovému rozhodnutí má být zamítnuta. Nic nebrání tomu, aby se EUIPO připojil k návrhovému žádání žalobkyně, nebo aby řešení ponechal na úvaze Tribunálu a zároveň předložil všechny argumenty, které považuje za vhodné pro objasnění věci Tribunálu. Naproti tomu nemůže navrhovat zrušení nebo změnu rozhodnutí odvolacího senátu v otázce, která nebyla vznesena v žalobě, nebo předložit důvody, které nebyly vzneseny v žalobě [viz rozsudek ze dne 25. října 2005, Peek & Cloppenburg v. OHIM (Cloppenburg), T-379/03, EU:T:2005:373, bod 22 a citovaná judikatura].

19 V projednávané věci je třeba poznamenat, že žalobkyně odvolacímu senátu vytýká, že v rámci řízení o zrušení uložil v podstatě tak vysoký požadavek na kvalitu důkazu, že za účelem prokázání řádného užívání zpochybněné ochranné známky představuje mimořádně zatěžující a nepraktickou omezující okolnost. Kromě toho žalobkyně tvrdí, že se odvolací senát dopustil nesprávného posouzení, když měl za to, že důkazy vztahující se k rozsahu užívání uvedené ochranné známky jsou nedostatečné k tomu, aby bylo toto užívání považováno za řádné.

20 EUIPO v podstatě podporuje argumentaci žalobkyně a odvolacímu senátu vytýká, že za specifických skutkových okolností projednávané věci uložil nepřiměřený požadavek na kvalitu důkazu, takže je třeba napadené rozhodnutí zrušit.

21 Z toho vyplývá, že jediný bod návrhových žádání, kterým se EUIPO připojuje k návrhovým žádáním žalobkyně směřujícím ke zrušení, musí být prohlášen za přípustný, jelikož tento bod a argumenty předložené na jeho podporu nepřekračují rámec návrhových žádání a argumentů předložených žalobkyní.

K věci samé

22 Žalobkyně uplatňuje jediný žalobní důvod, vycházející z porušení čl. 58 odst. 1 a 2 nařízení 2017/1001. Žalobkyně odvolacímu senátu v podstatě vytýká, že měl za to, že rozsah užívání zpochybněné ochranné známky nelze prokázat s ohledem na nízkou průkaznost předložených důkazů, že jí vytkl, že neposkytla dodatečná vysvětlení a že v rámci souboru skutečností předložených na podporu své argumentace neuskutečnila dostatečně důkladnou práci týkající se křížových odkazů.

23 EUIPO rovněž tvrdí, že odvolací senát uložil žalobkyni nepřiměřené důkazní břemeno.

24 EUIPO však namítá nepřípustnost skutečností a argumentů předložených žalobkyní v bodech 41 a 42 žaloby, které byly poprvé předloženy až před Tribunálem.

25 V projednávané věci žalobkyně za účelem prokázání řádného užívání zpochybněné ochranné známky předložila následující důkazy:

– snímek obrazovky obsahující internetovou stránku „company.lav.com.tr“ z dubna 2023 (příloha 1);

– výběr nedatovaných fotografií zobrazujících obaly výrobků uvedených v bodě 5 výše, které jsou k dispozici k prodeji (příloha 2);

– snímek obrazovky obsahující internetovou stránku „company.lav.com.tr“ z dubna 2023 odkazující na různé publikace v několika médiích (příloha 3);

– výběr faktur, balicích listů a dalších obchodních dokumentů z let 2017 až 2022 (přílohy 4 až 9);

– dva katalogy výrobků obsahující prvek „lav“ z let 2014 a 2023 (přílohy 10 a 11);

– výpis z tureckého obchodního rejstříku ze dne 10. dubna 2014 týkající se fúze právní entity žalobkyně v projednávané věci a společnosti Gürallar YAPI Malzemeleri Ve Kimya Sanayii Anonim Sirketi (příloha 12).

26 Žalobkyně zaprvé tvrdí, že body 70 a 71 napadeného rozhodnutí jsou stiženy rozporným odůvodněním v rozsahu, v němž odvolací senát poukázal na činnost žalobkyně a její právní předchůdkyně, která je vlastníkem zpochybněné ochranné známky, v odvětví skla a vývozu některých dotčených výrobků do 140 zemí, včetně Španělska a Francie, jakož i na existenci prodejny v Itálii, a dále že v bodě 72 téhož rozhodnutí odvolací senát dospěl k závěru, že jediný jasný odkaz týkající se relevantního území se vztahuje na Turecko. Kromě toho žalobkyně tvrdí, že dotčené katalogy, jak jsou uvedeny v přílohách 10 a 11, obsahují výrazy ve španělštině a francouzštině, a tvrdí, že výlučné používání angličtiny a turečtiny pro katalogy je odůvodněno existencí jediné verze určené k mezinárodní distribuci.

27 Zadruhé žalobkyně v podstatě tvrdí, že dokumenty poskytnuté v přílohách 4 až 9 jsou tvořeny řadou celních dokladů obsahujících údaj o tom, že zpochybněná ochranná známka používá prvek „lav“ uvedený na zmíněných dokladech adresovaných společnostem se sídlem v celé Evropské unii. Kromě toho uvádí, že všechny faktury obsahují společný odkaz na výrobky, na které se

vztahuje zpochybněná ochranná známka, označené stejnou textovou strukturou tvořenou velkými písmeny „LV“, za nimiž následuje spojovník, před uvedením specifického odkazu na dotčený výrobek.

28 Zatřetí žalobkyně poukazuje na celkový počet 2 919 řádků obsahujících referenci LV na fakturách týkajících se prodeje výrobků, na které se vztahuje zpochybněná ochranná známka, rozvržených na celé relevantní období, jejichž celková částka činí více než 6,485 milionu eur.

29 Začtvrté žalobkyně odvolacímu senátu vytýká, že se v podstatě dopustil nesprávného posouzení, když měl v bodě 76 napadeného rozhodnutí za to, že předložené faktury neprokazují, že by výrobky údajně označené zpochybněnou ochrannou známkou byly někdy nabízeny v některém prodejním místě v Unii, natož koupeny konečným spotřebitelem, a že navíc bylo obtížné zjistit, kdy byly výrobky údajně odeslané „do Evropy“ skutečně prodány v nějaké maloobchodní prodejně. Kromě toho se podle žalobkyně odvolací senát dopustil nesprávného právního posouzení, když měl poprvé během postupu před zahájením soudního řízení za to, že je povinna předložit důkaz o prodeji dotčených výrobků přímo konečným spotřebitelům.

30 Zapáté žalobkyně zpochybňuje posouzení odvolacího senátu vyplývající z bodů 82 až 84 napadeného rozhodnutí, podle nichž sice kódy výrobků a popisy uvedené na faktuře v podstatě mohou odkazovat na výrobky uvedené v katalogu a uváděné na trh pod ochrannou známkou, jejíž řádné užívání musí být prokázáno, tato situace je však jako taková hypotetická a zjevně neodpovídá pádnému a objektivnímu důkazu o skutečném a dostatečném užívání, který je vyžadován k prokázání řádného užívání.

31 Podle žalobkyně bylo nepřiměřené uložit jí, aby prokázala spojitost mezi každým z 2 919 řádků identifikovaných na fakturách a uvádějících výrobky, na které se vztahuje zpochybněná ochranná známka, a odkazy a fotografiemi uvedenými v katalozích. Žalobkyně dále tvrdí, že existují popisy výrobků, které souvisejí s odkazy uvedenými v balicích listech obsažených v přílohách 4 až 9. Taková povinnost představuje mimořádně zatěžující a nepraktickou omezující okolnost. Žalobkyně v podstatě tvrdí, že odvolací senát neměl žádný důvod k tomu, aby neprovedl ověření křížových odkazů provedených zrušovacím oddělením, ani k tomu, aby tak neučinil sám v průběhu své analýzy.

32 Zašesté, pokud jde o rozsah užívání zpochybněné ochranné známky, má žalobkyně za to, že důkazy předložené v přílohách 4 až 9 obsahovaly velké množství faktur, které bylo samo o sobě dostatečné k prokázání značného množství prodávaných výrobků, a tudíž rozsahu užívání uvedené ochranné známky.

33 Žalobkyně konkrétně tvrdí, že kumulované částky uskutečněných prodejů vyplývají z faktur adresovaných příjemcům usazeným na relevantním území, což potvrzují rovněž balicí listy a celní doklady předložené na jejich podporu. Kromě toho se podle žalobkyně částky fakturované v eurech vztahovaly k výrobkům obsahujícím prvek „lav“.

34 EUIPO v prvé řadě tvrdí, že se odvolací senát na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, nedopustil nesprávného posouzení, pokud jde o příjemce faktur, a že odvolací senát v podstatě nenaznačil, že by užívání mělo být prokázáno u konečných spotřebitelů, aby mohlo být uznáno jako užívání navenek.

35 Ve druhé řadě, pokud jde o důkazní břemeno a míru dokazování, EUIPO uvádí, že odvolací senát zaprvé v bodech 35 a 36 napadeného rozhodnutí uznal, že dokumenty uvedené v přílohách 4 až 9 jsou z velké části explicitní a obsahují kódy výrobků, jakož i odkazy na zpochybněnou ochrannou známku, zadruhé v bodech 49 a 50 napadeného rozhodnutí uznal, že z faktur a obchodních dokumentů vyplývá, že výrobky prodával vlastník uvedené ochranné známky, nebo s jeho souhlasem byly prodávány různým entitám v několika členských státech Unie, takže důkazy poskytovaly dostatek údajů o územním rozsahu tvrzeného užívání, zatřetí v bodě 53 napadeného rozhodnutí uznal, že se zpochybněná ochranná známka objevuje v označení výrobku uvedeném na fakturách a obchodních dokumentech, v katalozích a na snímcích obrazovky obsahujících internetové stránky žalobkyně a užívání této ochranné známky bylo pro skutečné nebo potenciální zákazníky výrobků veřejné, navenek a zjevné a začtvrté v bodě 64 napadeného rozhodnutí uznal, že poskytnuté katalogy prokazují užívání zpochybněné ochranné známky pro různé výrobky, na které se tato ochranná známka vztahuje.

36 Ve třetí řadě EUIPO uvedl, že odvolací senát naopak v bodech 83, 84 a 87 napadeného rozhodnutí konstatoval, že žalobkyně neprokázala rozsah užívání zpochybněné ochranné známky, jelikož neposkytla vysvětlení nebo důkazy umožňující prokázat jasnou spojitost mezi konkrétními výrobky uvedenými na jednotlivých fakturách a zbývajícími dokumenty, včetně různých kódů výrobků. Kromě toho EUIPO poznamenal, že odvolací senát měl za to, že křížové odkazy mohly fakturám přiznat požadovanou důkazní hodnotu, která ve vyjádření žalobkyně chyběla, a že zrušovací oddělení rozhodlo pouze na základě pravděpodobnosti nebo domněnek.

37 V tomto ohledu EUIPO podobně jako žalobkyně v rámci žaloby uvádí, že Tribunál již potvrdil, že pečlivé srovnání kódů výrobků jednak na reprodukcích výrobků na fotografiích a v katalozích a jednak na fakturách se nerovná pouhému odhadu pravděpodobnosti nebo pouhému předpokladu, ale znamená racionální a logický proces v rámci posouzení řádného užívání [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 17. července 2024, W. B. Studio v. EUIPO – E.Land Italy (BF BELFE), T-54/23, nezveřejněný, EU:T:2024:481, body 60 a 61]. EUIPO navíc poznamenal, že odvolací senát v bodech 79, 80, 82 a 83 napadeného rozhodnutí uznal práci zrušovacího oddělení a potvrdil popisy výrobků uvedené v dokumentech obsahujících odkazy na zpochybněnou ochrannou známku. Uvedené odkazy obsahují rovněž stručný popis výrobků, které umožňují identifikovat na fakturách sedm příkladů kódů výrobků, které mohou být spojeny s katalogy, a to v souladu s vysvětleními poskytnutými žalobkyní před zrušovacím oddělením a odvolacím senátem. Žalobkyně totiž ve svém vyjádření k důkazu o užívání ze dne 14. dubna 2023 a ve svém vyjádření v reakci na odvolání ze dne 22. května 2024 vysvětlila, že referenční čísla uvedená na stranách 122 až 127 katalogu předloženého v příloze 10 mohou být předmětem křížového odkazu na faktury. Poskytla rovněž seznam výrobků, na něž je odkazováno a které jsou uvedeny na snímcích.

38 Za těchto podmínek má EUIPO ve čtvrté řadě za to, že žalobkyně neměla žádný důvod poskytnout dodatečná vysvětlení ke spojení každého z výrobků uvedených na fakturách a v katalozích výrobků, takže odvolací senát za zvláštních okolností této věci uložil nepřiměřené důkazní břemeno ve smyslu nařízení 2017/1001 a bodu 31 rozsudku ze dne 19. října 2022, Louis Vuitton Malletier v. EUIPO – Wisniewski (Znázornění šachovnicového vzoru II) (T-275/21, nezveřejněný, EU:T:2022:654).

39 EUIPO proto nepředložil vyjádření v reakci na ostatní argumenty žalobkyně a navrhuje, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno.

40 Článek 18 odst. 1 první pododstavec nařízení 2017/1001 a čl. 58 odst. 1 písm. a) tohoto nařízení stanoví, že ke zrušení práv vlastníka ochranné známky Evropské unie dojde na základě návrhu podaného u EUIPO, pokud po nepřerušené období pěti let nebyla ochranná známka v Unii řádně užívána pro výrobky nebo služby, pro které je zapsána, a pro neužívání neexistují řádné důvody.

41 Pokud jde o kritéria pro posouzení řádného užívání, čl. 10 odst. 3 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2018/625 ze dne 5. března 2018, kterým se doplňuje nařízení 2017/1001 a zrušuje nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2017/1430 (Úř. věst. 2018, L 104, s. 1), se použije obdobně na řízení o zrušení podle čl. 19 odst. 1 téhož nařízení. Článek 10 odst. 3 uvedeného nařízení v přenesené pravomoci stanoví, že důkaz o užívání musí uvádět místo, čas, rozsah a povahu užívání zpochybněné ochranné známky.

42 Kromě toho se podle čl. 10 odst. 4 nařízení v přenesené pravomoci 2018/625 důkaz o řádném užívání omezí na předložení podpůrných dokumentů a předmětů, jako jsou například obaly, etikety, ceníky, katalogy, faktury, fotografie, inzeráty v tisku a písemná prohlášení podle čl. 97 odst. 1 písm. f) nařízení 2017/1001.

43 V rámci řízení o zrušení ochranné známky přísluší v zásadě jejímu vlastníkovi, aby prokázal řádné užívání uvedené ochranné známky (viz rozsudek ze dne 23. ledna 2019, Klement v. EUIPO, C-698/17 P, nezveřejněný, EU:C:2019:48, bod 57 a citovaná judikatura).

44 Řádné užívání ochranné známky nelze prokázat na základě pravděpodobnosti nebo domněnek, ale musí se zakládat na konkrétních a objektivních okolnostech, které prokazují skutečné a dostatečné užívání ochranné známky na dotčeném trhu. Je tedy třeba provést globální posouzení, které zohlední všechny relevantní faktory daného případu a předpokládá určitou vzájemnou závislost mezi zohledněnými faktory [viz rozsudek ze dne 8. července 2020, Euroapotheca v. EUIPO – General Nutrition Investment (GNC LIVE WELL), T-686/19, nezveřejněný, EU:T:2020:320, bod 35 a citovaná judikatura].

45 Není požadováno, aby každý důkaz obsahoval informace o každém ze čtyř prvků, kterých se musí týkat důkaz o řádném užívání, a sice o místě, času, povaze a rozsahu užívání. Soubor důkazů může prokázat zjišťované skutečnosti, přestože každý z těchto důkazů posuzovaných samostatně správnost těchto skutečností neprokazuje [viz rozsudek ze dne 5. března 2019, Meblo Trade v. EUIPO – Meblo Int (MEBLO), T-263/18, nezveřejněný, EU:T:2019:134, bod 84 a citovaná judikatura]. Rovněž otázka, zda ochranná známka byla užívána řádně, musí být posuzována globálně, s přihlédnutím ke všem dostupným poznatkům. Každý z důkazů nemá být tedy posouzen samostatně, ale mají být posouzeny společně s cílem zjistit jejich nejpravděpodobnější a nejkoherentnější smysl [viz rozsudek ze dne 21. listopadu 2013, Recaro v. OHIM – Certino Mode (RECARO), T-524/12, nezveřejněný, EU:T:2013:604, bod 31 a citovaná judikatura].

46 Úvodem je třeba uvést, jak bylo potvrzeno na jednání, že jelikož čas, místo a povaha užívání zpochybněné ochranné známky nejsou v rámci tohoto řízení zpochybněny, je třeba předložené důkazy a argumenty uplatněné účastníky řízení přezkoumat v rozsahu, v němž se týkají rozsahu řádného užívání a důkazního břemene vztahujícího se k tomto užívání, které nese vlastník uvedené ochranné známky.

47 Za těchto podmínek je třeba zaprvé připomenout, že mezi účastníky řízení je nesporné a z bodů 6 a 40 napadeného rozhodnutí vyplývá, že relevantní období týkající se doby užívání zpochybněné ochranné známky započalo dne 8. prosince 2017 a skončilo dne 7. prosince 2022.

48 Zadruhé z bodů 49 a 50 napadeného rozhodnutí vyplývá, že z důkazů poskytnutých žalobkyní, která je subjektem usazeným mimo Unii, a sice v Turecku, vyplývá, že své výrobky prodávala sama nebo s jejím souhlasem je další distributoři prodávali různým entitám v několika členských státech Unie, zejména v Německu, Rakousku, Belgii, Bulharsku, Chorvatsku, Dánsku, Španělsku, Irsku, Itálii, Řecku, Maďarsku, Litvě, na Maltě, v Nizozemsku, Polsku, České republice, Rumunsku, Slovensku a Švédsku a že měnou uváděnou na různých fakturách a v různých obchodních dokumentech bylo převážně euro.

49 Zatřetí, pokud jde o povahu užívání zpochybněné ochranné známky, z bodů 51 až 64 napadeného rozhodnutí vyplývá, že důkazy obsahovaly dostatek příkladů užívání uvedené ochranné známky, aby bylo možné dospět k závěru, že tato ochranná známka byla užívána pro výrobky jakožto údaj o jejich obchodním původu.

50 Začtvrté měl odvolací senát v bodech 51 až 53 napadeného rozhodnutí za to, že zpochybněná ochranná známka byla užívána jako ochranná známka v obchodním styku zejména proto, že uvedená ochranná známka byla pro skutečné nebo potenciální zákazníky dotčených výrobků na území Unie užívána veřejně, navenek a zjevně. Konkrétně odvolací senát dospěl k závěru, že byla dostatečně prokázána zjevná spojitost mezi jednak uvedeným užíváním jako údaj o obchodním původu a jako reklamní prostředek a jednak relevantními výrobky náležejícími do třídy 21, které jsou předmětem odvolání.

51 Zapáté měl odvolací senát v bodech 54 až 62 napadeného rozhodnutí za to, že z důkazů předložených žalobkyní v podstatě vyplývá užívání označení v podobě, v jaké bylo zapsáno.

52 Pokud však jde o rozsah užívání zpochybněné ochranné známky, odvolací senát měl na rozdíl od zrušovacího oddělení za to, že na základě důkazů posuzovaných jako celek nemůže dospět k závěru, že řádné užívání uvedené ochranné známky bylo prokázáno v dostatečné míře pro relevantní výrobky, které jsou předmětem odvolání, a že navíc uvedené užívání nelze v tomto smyslu prokázat pouze na základě pravděpodobnosti nebo domněnek.

53 Pokud jde v tomto ohledu zaprvé o katalogy uvedené v přílohách 10 a 11, odvolací senát měl v bodech 71 až 73 napadeného rozhodnutí za to, že tyto katalogy jsou dodávány v angličtině a turečtině, vztahují se k rokům 2014 a 2023 a jasně ukazují zpochybněnou ochrannou známku ve formě slovní ochranné známky nebo obrazového označení ve vztahu k různým skleněným výrobkům, avšak nelze vyvodit žádný závěr ohledně rozsahu takového užívání, jelikož by bylo obtížné určit místa, kde byly katalogy vytištěny nebo publikovány, nebo prokázat místa a povahu jejich distribuce. Dále odvolací senát dospěl k závěru, že katalogy neprokazují, že dotčené výrobky byly skutečně nabízeny pod zpochybněnou ochrannou známkou během relevantního období a na relevantním území. V tomto ohledu odvolací senát žalobkyni rovněž vytýkal, že nepředložila dodatečné informace.

54 Zadruhé měl odvolací senát za to, že je zajisté pravda, že důkazy předložené žalobkyní se silně opírají o faktury a obchodní dokumenty předložené v přílohách 4 až 9, které prokazují skutečné prodeje dotčených výrobků. Měl však za to, že tyto dokumenty postrádají požadovanou důkazní hodnotu, jelikož v podstatě nebylo možné určit konkrétní výrobky, na které se vztahují různé kódy výrobků, jakož i jejich obchodní objem, četnost a dobu trvání prodejů, a jelikož uvedené faktury neprokazují, že by výrobky údajně označené zpochybněnou ochrannou známkou byly někdy nabízeny v některém prodejním místě v Unii, natož koupeny konečným spotřebitelem. Odvolací senát dále žalobkyni vytýkal, že nepředložila faktury za prodeje místním distributorům nebo

konečným spotřebitelům, fotografie výrobků dobré kvality v maloobchodních prodejnách na území Unie nebo katalogy nebo jakýkoli jiný reklamní materiál prokazující užívání u unijního spotřebitele.

55 Zatřetí odvolací senát v tomto smyslu v bodě 83 napadeného rozhodnutí v podstatě žalobkyni vytýkal, že neposkytla více podrobností o obsahu faktur a o výrobcích, které jsou na nich konkrétně uvedeny, přičemž nezohlednil práci v souvislosti s odkazy provedenou zrušovacím oddělením. Z tohoto důvodu měl odvolací senát za to, že žalobkyně nebyla schopna vysvětlit existenci jasné, vyjádřené a prokázané spojitosti umožňující zjistit, na které výrobky z katalogů kódy odkazují, a že z uvedených kódů nebylo možné vyvodit konkrétní výrobky, o které se jedná, a jaký byl rozsah jejich užívání. Podle odvolacího senátu v důsledku nepodání takových vysvětlení došlo ke zhoršení a oslabení důkazní hodnoty faktur. V bodě 84 napadeného rozhodnutí měl odvolací senát rovněž za to, že všechny předložené důkazy nepostačují k tomu, aby představovaly soubor pádných a objektivních důkazů o skutečném užívání. Podle odvolacího senátu uvedený celek ani nesplňoval požadavky vyžadované k prokázání řádného užívání zpochybněné ochranné známky. V důsledku toho měl odvolací senát za to, že byl v podstatě nucen svůj přezkum omezit, jelikož nemůže být založen na domněnkách nebo pravděpodobnosti z důvodu nepředložení přesvědčivých důkazů.

56 Konečně začtvrté odvolací senát v bodě 85 napadeného rozhodnutí žalobkyni vytýkal, že předložila dokumenty mimořádně nízké kvality, což ztěžovalo jejich přečtení a pochopení, a v bodě 86 uvedeného rozhodnutí, že předložila faktury, které obsahovaly kódy výrobků neobsahující poznámku „lv-“ odkazující na zpochybněnou ochrannou známku. V důsledku toho měl odvolací senát za to, že celkové fakturované částky neodpovídají výlučnému prodeji výrobků, na které se vztahuje uvedená ochranná známka.

57 Podle judikatury a jak vyplývá z bodů 43 až 45 výše, i když je důkazní hodnota určitého důkazu omezená, jelikož je-li posuzován samostatně, neprokazuje s jistotou, zda a jak byly dotyčné výrobky uvedeny na trh, a i když tento důkaz tedy není sám o sobě rozhodující, může být zohledněn při globálním posouzení řádné povahy užívání. Tak je tomu například v případě, kdy tento důkaz podporují ostatní relevantní faktory projednávané věci [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 6. března 2014, Anapurna v. OHIM – Annapurna (ANNAPURNA), T-71/13, nezveřejněný, EU:T:2014:105, bod 45 a citovaná judikatura].

58 V projednávané věci je třeba v prvé řadě poznamenat, že odvolací senát mohl snadno přezkoumat všechny důkazy předložené žalobkyní a na tomto základě a odůvodněným způsobem určit čas, místo a užívání zpochybněné ochranné známky. Konkrétně odvolací senát v bodech 35 a 36 napadeného rozhodnutí uvedl, že dokumenty uvedené v přílohách 4 až 9 jsou z velké části explicitní a obsahují kódy výrobků, jakož i zmínky o zpochybněné ochranné známce. Kromě toho měl odvolací senát rovněž za to, že klíčové informace obsažené v předložených dokumentech jsou jasné a srozumitelné, v důsledku čehož jsou pro účely tohoto řízení do značné míry explicitní a dostatečné.

59 Odvolací senát si tudíž ve svém odůvodnění protiřečil, když žalobkyni v bodech 84 až 86 napadeného rozhodnutí vytýkal, že předložila důkazy nízké kvality, které nepředstavují pádné a objektivní důkazy o užívání zpochybněné ochranné známky.

60 Ve druhé řadě odvolací senát v napadeném rozhodnutí rovněž použil rozporné odůvodnění, když v bodech 72 a 73 uvedeného rozhodnutí dospěl k závěru, že katalogy předložené v přílohách 10 a 11 neprokazují, že dotyčné výrobky byly skutečně nabízeny k prodeji na relevantním území,

třebaže předtím v bodech 70 a 71 téhož rozhodnutí na základě uvedených katalogů konstatoval, že žalobkyně působí ve sklářském průmyslu a vyváží své výrobky do 140 zemí, včetně členských států Unie, přičemž kromě toho konstatoval, že v Itálii existuje prodejna pro část uvedených výrobků.

61 Ve třetí řadě na rozdíl od toho, co tvrdí EUIPO, z bodu 76 napadeného rozhodnutí vyplývá, že odvolací senát zamýšlel uložit jako důkaz o užívání zpochybněné ochranné známky jakýkoli důkaz umožňující prokázat prodej dotčených výrobků konečným spotřebitelům na území Unie. Mít za to, že užívání ochranné známky navenek ve smyslu judikatury spočívá nezbytně v užívání zaměřeném na konečné spotřebitele, by přitom znamenalo vyloučit z ochrany podle nařízení 2017/1001 ochranné známky, které jsou používány pouze ve vztazích mezi společnostmi. Relevantní veřejnost, které mají být ochranné známky určeny, totiž netvoří pouze koneční spotřebitelé, ale rovněž odborníci, průmysloví zákazníci a jiní profesionální uživatelé [viz rozsudek ze dne 1. března 2023, Worldwide Brands v. EUIPO – Wan (CAMEL), T-552/21, nezveřejněný, EU:T:2023:98, bod 88 a citovaná judikatura].

62 Odvolací senát se tudíž dopustil nesprávného právního posouzení, když žalobkyni v podstatě uložil, aby jako důkaz o řádném užívání zpochybněné ochranné známky předložila důkaz o prodeji dotčených výrobků konečným spotřebitelům. Z toho mimoto vyplývá, že důkaz o prodeji dotčených výrobků konečným spotřebitelům není v projednávané věci relevantní, takže je třeba odmítnout skutečnosti a argumenty předložené žalobkyní v bodech 41 a 42 žaloby, aniž je třeba rozhodovat o jejich přípustnosti.

63 Ve čtvrté řadě je třeba připomenout, že odvolací senát v bodě 88 napadeného rozhodnutí dospěl k závěru, že spis neobsahuje dostatečné důkazy, i když jsou posuzovány jako celek, umožňující vyvodit rozsah užívání zpochybněné ochranné známky pro dotčené výrobky.

64 V tomto ohledu je zaprvé zajisté pravda, že přílohy 10 a 11 neumožňují explicitně a jednoznačně prokázat užívání zpochybněné ochranné známky na relevantním území a během relevantního období. Podle judikatury je však třeba mít za to, že vzhledem k tomu, že se životnost výrobku vztahuje zpravidla na určité období a že pokračování v užívání je součástí údajů, které je třeba zohlednit k prokázání, že užívání je objektivně určeno k vytvoření či k zachování podílu na trhu, důkazy, které se nevztahují k relevantnímu období, vůbec nepostrádají relevanci a musí být zohledněny a zhodnoceny společně s ostatními skutečnostmi, neboť mohou poskytnout důkaz o skutečném a řádném obchodním využívání ochranné známky [viz rozsudek ze dne 16. června 2015, Polytetra v. OHIM – EI du Pont de Nemours (POLYTETRAFLON), T-660/11, EU:T:2015:387, bod 54 a citovaná judikatura].

65 Jak v projednávané věci správně uvedl odvolací senát v bodě 53 napadeného rozhodnutí, přílohy 10 a 11 prokazují, že zpochybněná ochranná známka byla užívána zjevně a navenek v obchodním styku v letech 2014 až 2023, tedy po delší a rozsáhlejší období, než je relevantní období, což představuje relevantní indicii při posuzování rozsahu užívání za okolností projednávané věci. Z toho vyplývá, že se odvolací senát dopustil nesprávného posouzení, když v rámci posouzení rozsahu užívání neprovedl přiměřený a globální přezkum příloh 10 a 11 ve spojení se všemi odkazy a relevantními skutečnostmi vyplývajícími z příloh 4 až 9.

66 Zadruhé měl odvolací senát v bodech 49 a 50 napadeného rozhodnutí za to, že všechny faktury a obchodní dokumenty prokazují, že dotčené výrobky byly prodávány žalobkyní nebo s jejím souhlasem různým entitám v několika členských státech Unie a že tyto důkazy poskytují dostatek údajů týkajících se územního rozsahu tvrzeného užívání. Kromě toho odvolací senát v bodě 53 uvedeného rozhodnutí uvedl, že se zpochybněná ochranná známka objevuje v označení výrobků

uvedeném na fakturách a obchodních dokumentech, v katalozích a na snímcích obrazovky obsahujících internetové stránky žalobkyně a že užívání zpochybněné ochranné známky bylo pro veřejnost v Unii veřejné, navenek a zjevné. Konečně odvolací senát v bodě 64 napadeného rozhodnutí dospěl k závěru, že katalogy prokazují užívání zpochybněné ochranné známky pro celou řadu výrobků, na které se tato ochranná známka vztahuje.

67 Ze spisu EUIPO vyplývá, že žalobkyně předložila 902 stran faktur týkajících se prodeje velkého množství výrobků, na které se vztahuje zpochybněná ochranná známka, přičemž většina křížových odkazů na ně se výslovně týká zpochybněné ochranné známky užitím prvku „lv“ před kódem dotčeného výrobku, který lze určit prostřednictvím nahlédnutí do katalogů uvedených v přílohách 10 a 11.

68 Za okolností projednávané věci by totiž bylo nepřiměřené mít za to, že výrobky uváděné na trh podnikem nemohou být explicitně rozpoznány prostřednictvím jejich kódu výrobku v katalozích jejich výrobce, jelikož bylo údajně nemožné určit místo tisku uvedených katalogů a jejich skutečnou distribuci na relevantním území během relevantního období. Jak vyplývá z judikatury citované v bodě 64 výše, skutečnost, že výrobky jsou nabízeny k prodeji po rozsáhlejší období, než je období vymezující relevantní období, může právě posílit argumenty ve prospěch rozsahu užívání zpochybněné ochranné známky.

69 Zatřetí, jak vyplývá z judikatury citované v bodě 37 výše a z ustálené judikatury, pečlivé srovnání kódů výrobků jednak na reprodukcích výrobků na fotografiích a v katalozích a jednak na fakturách se nerovná pouhému odhadu pravděpodobnosti nebo pouhému předpokladu, ale znamená racionální a logický proces v rámci posouzení řádného užívání [v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 27. dubna 2022, LG Electronics v. EUIPO – Anferlux-Electrodomésticos (SmartThinQ), T-181/21, nezveřejněný, EU:T:2022:247, bod 91; ze dne 6. září 2023, Weider Germany v. EUIPO – Den i Nosht (YIPPIE!), T-45/22, nezveřejněný, EU:T:2023:513, bod 42, a ze dne 17. července 2024, W. B. Studio v. EUIPO – E.Land Italy (BELFE), T-50/23, nezveřejněný, EU:T:2024:480, body 60 a 61]. V tomto ohledu žalobkyně na jednání právem poznamenala, že odvolací senát a a *fortiori* zrušovací oddělení nepřekročily svou pravomoc, když z vlastní iniciativy nebo na základě globálního posouzení důkazů, které jim byly předloženy, stanovily spojitost mezi vyobrazeními výrobků na fotografiích a v katalozích na jedné straně a fakturami za tytéž výrobky na straně druhé, když vycházely z jejich příslušného označení kódy položek, které byly podle všeho totožné (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 17. července 2024, BF BELFE, T-54/23, nezveřejněný, EU:T:2024:481, bod 61).

70 Odvolací senát se tudíž dopustil nesprávného posouzení, když měl v bodě 87 napadeného rozhodnutí za to, že zrušovací oddělení založilo svůj přezkum týkající se rozsahu užívání zpochybněné ochranné známky na závěrech vyvozených z předložených důkazů, aniž plně znalo jejich obsah, a že tak rozhodlo na základě pravděpodobnosti nebo domněnek.

71 Z bodů 81 a 82 napadeného rozhodnutí a ze stran 11 až 13 vyjádření žalobkyně týkajících se důkazu o užívání ze dne 14. dubna 2023 a ze stran 12 a 13 jejího vyjádření v reakci na odvolání ze dne 22. května 2024 konkrétně vyplývá, že zrušovacímu oddělení a odvolacímu senátu sdělila a vysvětlila, že referenční čísla výrobků uvedená na stranách 122 a 127 katalogu uvedeného v příloze 10 mohou být předmětem křížových odkazů na faktury a poskytla seznam výrobků, na něž je odkazováno a které jsou uvedeny na snímcích. Rovněž je třeba poznamenat, že odvolací senát jasně a dostatečně neodůvodnil ani to, proč se odchýlil od posouzení zrušovacího oddělení a odmítl opodstatněnost křížových odkazů vypracovaných zrušovacím oddělením, které mu

umožnily na základě skutečností, které považoval za konkrétní a podstatné, charakterizovat rozsah užívání zpochybněné ochranné známky. Odvolací senát tudíž své rozhodnutí rovněž nedostatečně odůvodnil.

72 Začtvrté z bodů 81 až 83 napadeného rozhodnutí tedy vyplývá, že vysvětlení poskytnutá žalobkyní před zrušovacím oddělením a poté před odvolacím senátem byla způsobilá zdůraznit prodej několika výrobků uvedených v bodě 5 výše během relevantního období, v dostatečně velkých objemech a dostatečně vysokých částkách, aby bylo možné dospět k závěru, že zpochybněná ochranná známka byla, pokud jde o dotčené výrobky, užívána trvale, skutečně a ve značném rozsahu na základě judikatury, podle níž je ochranná známka řádně užívána ve smyslu čl. 58 odst. 1 písm. a) nařízení 2017/1001, pokud je užívána v souladu se svou základní funkcí, kterou je zaručit totožnost původu výrobků nebo služeb, pro něž byla zapsána, aby vytvořila nebo zachovala odbyt pro tyto výrobky a služby, s vyloučením symbolického užití, které slouží pouze k zachování práv plynoucích z ochranné známky (rozsudek ze dne 3. července 2019, Viridis Pharmaceutical v. EUIPO, C-668/17 P, EU:C:2019:557, bod 38; obdobně viz rovněž rozsudek ze dne 11. března 2003, Ansul, C-40/01, EU:C:2003:145, bod 43).

73 V každém případě z příloh 4 až 9, jak tvrdí žalobkyně, jasně vyplývá, že výrobky, na které se vztahuje zpochybněná ochranná známka, byly prodávány na relevantním území v letech 2017 až 2022. V souladu s argumenty žalobkyně je totiž možné konstatovat, že faktury obsahují 2 919 řádků s referencí LV, které se tak vztahují, jak vyplývá z bodu 67 výše, k prodeji výrobků uváděných na trh žalobkyní, jehož celková částka činí více než 6,485 milionu eur, rozvržených na relevantní období.

74 Kromě toho odvolací senát tím, že žalobkyni v bodech 72 a 83 napadeného rozhodnutí vytýkal, že úmyslně nepředložila dodatečné informace nebo se vědomě rozhodla neposkytnout další podrobnosti, pokud jde o přesné odkazy uvedené na fakturách, zamýšlel podle znění bodů 73 až 85 uvedeného rozhodnutí uložit žalobkyni, aby provedla práci týkající se křížových odkazů, pokud jde o všechny z 2 919 řádků faktur, s každým z odpovídajících výrobků, které byly uvedeny v katalozích. Jak bylo potvrzeno na jednání, odvolací senát si nevyžádal žádnou dodatečnou informaci nebo vysvětlení, takže žalobkyni nemůže vytýkat žádné úmyslné neposkytnutí důkazů nebo neuvedení skutkových okolností, jak jí to podle něj příslušelo. Odvolací senát byl přitom rozumně schopen posoudit rozsah řádného užívání zpochybněné ochranné známky na základě všech důkazů posuzovaných jako celek, které mu byly předloženy nebo na základě jednotlivých indicií vyvozených v následných fázích jeho přezkumu nebo také díky údajům, které žalobkyně poskytla ve svých následných písemnostech a které převzalo zrušovací oddělení.

75 Za těchto okolností je tudíž třeba mít za to, že se odvolací senát dopustil nesprávného posouzení stran rozsahu přezkumu důkazů předložených žalobkyní za účelem prokázání rozsahu užívání zpochybněné ochranné známky a že zamýšlel uložit žalobkyni nadměrný požadavek, pokud jde o kvalitu důkazu a nepřiměřené důkazní břemeno v rámci řízení o zrušení z důvodu nedostatku řádného užívání.

76 V tomto ohledu je zapáté zajisté pravda, že přísluší v zásadě vlastníkovi zpochybněné ochranné zámky, a nikoli EUIPO jednajícímu z úřední povinnosti, aby prokázal řádné užívání uvedené ochranné známky (rozsudek ze dne 26. září 2013, Centrotherm Systemtechnik v. OHIM a centrotherm Clean Solutions, C-610/11 P, EU:C:2013:593, bod 63). Jak bylo nicméně připomenuto v bodě 42 výše, důkaz o řádném užívání se omezí na předložení podpůrných dokumentů a předmětů, jako jsou ceníky, katalogy nebo faktury, čemuž tak je v projednávané věci.

77 Kromě toho v souladu s judikaturou citovanou v bodě 44 výše se důkaz o řádném užívání musí zakládat na konkrétních a objektivních okolnostech, které prokazují skutečné a dostatečné užívání ochranné známky na dotčeném trhu. Tento požadavek na předložení spolehlivého důkazu však nemůže vést k nepřiměřenému nebo nadměrnému důkaznímu břemenu ani nemůže být založen na přísnějších požadavcích na kvalitu důkazu, než jsou podmínky připomenuté judikaturou týkající se čl. 18 odst. 1 a čl. 58 odst. 1 písm. a) nařízení 2017/1001.

78 Úvodem je třeba bez dalšího odmítnout argumenty EUIPO uvedené v jeho vyjádření k žalobě, které v podstatě vycházejí z poznatků vyplývajících z rozsudku ze dne 5. října 2022, Puma v. EUIPO – CMS (CMS Italy) (T-711/20, nezveřejněný, EU:T:2022:604), týkajícího se řízení o poškození dobrého jména na základě čl. 8 odst. 5 nařízení 2017/1001, které je nezávislé na tomto řízení a jehož specifické požadavky nelze stavět na roveň.

79 V projednávané věci zaujal odvolací senát v bodě 83 napadeného rozhodnutí velmi striktní přístup, když požadoval, aby žalobkyně prokázala jasnou spojitost mezi různými kódy faktur a dotčenými výrobky, která bude „vysvětlena, vyjádřena a prokázána“. Odvolací senát přitom nemůže, neboť jinak by se dopustil nesprávného právního posouzení, uložit v rámci řízení o zrušení na základě čl. 18 odst. 1 a čl. 58 odst. 1 písm. a) nařízení 2017/1001 požadavek na kvalitu důkazu, který překračuje přípustnou prahovou hodnotu pro důkaz o skutečném a dostatečném užívání, který by byl podpořen dostatečnými důkazy nebo souborem indicií vyvozených v důsledku vzájemné závislosti mezi jednotlivými relevantními faktory ve smyslu judikatury citované v bodech 44 a 45 výše.

80 Zašesté je třeba připomenout, podobně jako to učinil EUIPO ve svém vyjádření k žalobě (viz bod 38 výše), že uplatnění právních požadavků týkajících se důkazního břemene, které nese vlastník ochranné známky v rámci řízení o zrušení k prokázání řádného užívání zpochybněné ochranné známky, nesmí vést k tomu, že mu bude uloženo nepřiměřené důkazní břemeno.

81 Uložení nepřiměřeného nebo nadměrného důkazního břemene totiž může vést k porušení práva na řádnou správu, které je součástí obecných zásad unijního práva a je rovněž zakotveno v článku 41 Listiny základních práv Evropské unie [obdobně viz rozsudky ze dne 19. října 2022, Znázornění šachovnicového vzoru II, T-275/21, nezveřejněný, EU:T:2022:654, bod 31; ze dne 6. března 2024, Lidl Stiftung v. EUIPO – MHCS (Odstín oranžové barvy), T-652/22, nezveřejněný, EU:T:2024:152, bod 87, a usnesení ze dne 1. července 2025, Santos v. EUIPO (Tvar lisu na citrusy), T-668/24, nezveřejněné, EU:T:2025:668, bod 31].

82 S ohledem na vše výše uvedené je třeba konstatovat, zaprvé a jak vyplývá z bodů 58 až 60 výše, že odvolací senát v napadeném rozhodnutí několikrát použil rozporné odůvodnění, zadruhé, jak vyplývá z bodů 67 až 75 výše, že se odvolací senát dopustil několika nesprávných posouzení a nesprávných právních posouzení, pokud jde o přezkum důkazů týkajících se rozsahu užívání zpochybněné ochranné známky, a zatřetí že z tohoto důvodu uložil žalobkyni nadměrný požadavek na kvalitu důkazu, a tedy nepřiměřené důkazní břemeno v rozporu s čl. 18 odst. 1 a čl. 58 odst. 1 písm. a) nařízení 2017/1001, takže jedinému žalobnímu důvodu žalobkyně je třeba vyhovět a napadené rozhodnutí zrušit.

K nákladům řízení

83 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.

84 Vzhledem k tomu, že žalobkyně požadovala náhradu nákladů řízení a EUIPO neměl ve věci úspěch, jelikož napadené rozhodnutí se zrušuje, je důvodné rozhodnout, že EUIPO ponese vlastní náklady řízení a ukládá se mu náhrada nákladů řízení vynaložených žalobkyní.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (třetí senát)

rozhodl takto:

1) Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 22. srpna 2024 (věc R 214/2024-4) se zrušuje.

2) EUIPO ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společností Gürok Turizm ve Madencilik AŞ.

Škvařilová-Pelzl Nõmm Kukovec

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 19. listopadu 2025.

Podpisy